

คำวินิจฉัยของ นายอุระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๔/๒๕๕๕

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลจังหวัดลำพูนส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา เป็นนักวิจัยและเป็นผู้อำนวยการสถาบันวิจัย เพื่อพัฒนาชนบท โดยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติประเภททุนวิจัย เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงการศึกษาวิจัยการถ่ายทอดเทคโนโลยี ชูชนบทเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา ต้องทำงานวิจัยตามสัญญารับทุนอุดหนุน คือ ถ่ายทอดเทคโนโลยี เรื่องการผลิต สุรากลั่นจากมันสำปะหลัง การผลิตกระดาษจากใบสับปะรด การเพาะเห็ดในถุงพลาสติกให้เกษตรกร และชาวบ้านในชนบท นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา ต้องดำเนินการวิจัยด้านการตลาดโดยนำผลิตภัณฑ์ ของผู้รับการถ่ายทอดมาจำหน่าย ทั้งนี้ ตามสัญญาที่นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา ได้ทำสัญญากับสำนักงาน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้แจ้งให้นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา นำผลงานวิจัย มาแสดงที่เทศบาลเมืองลำพูน เพื่อเป็นการวิจัยด้านตลาด นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา จึงได้ทดลอง บรรจุผลิตภัณฑ์ ๒ ขนาด คือ สุรากลั่นบรรจุขวดขนาด ๑๕๗ มิลลิลิตร ทดลองจำหน่ายราคา ๘๐ บาท และไวน์กลั่นบรรจุขวดขนาด ๓๑๐ มิลลิลิตร ทดลองจำหน่ายราคา ๓๐๐ บาท ในการนำผลงานการวิจัย ออกแสดงและทดลองจำหน่าย เจ้าหน้าที่สรรพสามิตอำเภอเมืองลำพูนเห็นว่า เป็นการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงได้จับกุมนายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา ข้อหากระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติ สุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๑ และพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๔ และดำเนินคดีส่งฟ้อง นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดลำพูนตามข้อกล่าวหาของเจ้าพนักงานสรรพสามิต ดังกล่าว

นายสัจจา สุริยกุล ณ อยุธยา ให้การปฏิเสธคำฟ้องโจทก์ และได้แย้งว่า บทบัญญัติพระราชบัญญัติ
สุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ มาตรา ๓๒ ที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๔
และมาตรา ๘๗ ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ขอให้ศาลจังหวัดลำพูนส่งความเห็นของผู้ร้อง
ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลจังหวัดลำพูนให้รอกการพิจารณาไว้ชั่วคราว และส่งเรื่องให้สำนักงานศาลยุติธรรมส่งคำโต้แย้ง
ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔
วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยให้พิจารณา
วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๒ หรือไม่ และพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓
มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย แจ้งคำสั่งสำนักงาน
ศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งศาลจังหวัดลำพูนทราบ

มีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๖
และมาตรา ๕๐ หรือไม่

เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เห็นว่า บทมาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติทั่วไป ที่กำหนดให้
การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ
เป็นบทบัญญัติทั่วไป ไม่ได้เป็นบทบัญญัติให้สิทธิแก่บุคคลใดที่จะอ้างได้ว่า มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามมาตราดังกล่าวนี้ได้

เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่
๓๘-๓๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ วินิจฉัยไว้แล้วว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗
เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ซึ่งเป็นบทบัญญัติหลักการทั่วไป
ที่รับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยตามที่ได้มีบัญญัติในมาตราต่างๆ ของรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งโดยชัดแจ้ง

และโดยปริยาย รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพที่รับรองไว้โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่า ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง โดยบทบัญญัติมาตรา ๒๗ มิได้มีข้อความใดที่รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญนี้แล้ว จึงไม่อาจอ้างหรือโต้แย้งว่า บทบัญญัติใดของกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ได้ สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติหลักการที่ยินยอมให้บุคคลอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งยินยอมให้บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ ส่วนการกระทำใด สามารถอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ได้หรือไม่ การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างไร ที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป บทบัญญัติมาตรา ๒๘ เป็นเพียงบทบัญญัติหลักการ มิได้มีข้อความใดที่บัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้เป็นเฉพาะ จึงไม่อาจอ้างหรือโต้แย้งว่า บทบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ ได้ จึงไม่พิจารณาวินิจฉัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ซ้ำอีก

เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓๒ ว่า มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ หรือไม่ นั้น เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ ว่า ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มีเจตนารมณ์ให้บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของตนเองเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนเอง การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนให้ได้ประโยชน์ร่วมกัน สำหรับจารีตประเพณี ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของชุมชนก็ให้อนุรักษ์ไว้ แต่สิทธิดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายเรื่องสิทธิของบุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมไว้ การที่พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ บัญญัติให้การทำสุรา หรือมีภษณะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครองจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิตนั้น

เป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดให้บุคคลต้องปฏิบัติตามกฎหมาย สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ นั้น วินิจฉัยว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมแต่ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ได้บัญญัติยกเว้นเรื่องเสรีภาพในการประกอบอาชีพไว้ว่า เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือประโยชน์สาธารณะอื่น การที่พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ บัญญัติให้การทำสุราหรือมีภษนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครองต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิตก่อน จึงไม่ได้เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือการประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมแต่อย่างใด พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ จึงไม่พิจารณาวินิจฉัยซ้ำอีก

สำหรับพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๒ เป็นเรื่องบทกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิด ตามมาตรา ๕ เป็นบทต่อเนื่องกัน เมื่อวินิจฉัยมาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๒ ย่อมไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามบทมาตราดังกล่าวด้วย มาตรา ๑๒ เช่นเดียวกัน จึงไม่พิจารณาวินิจฉัย มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ ซ้ำอีก

มีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ และ มาตรา ๑๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๒ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๔๒ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในทางวิชาการ

การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน”

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๕ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรา หรือมีภษนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การออกใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๓๒ บัญญัติว่า “ผู้ใดซื้อ หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท แต่ถ้าสุรานั้นเป็นสุรากลั่นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร หรือเป็นสุราแช่มีปริมาณต่ำกว่าสิบลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

พิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม สำหรับกรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิต เนื่องจากสุราเป็นเครื่องดื่มที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภค จึงต้องมีการควบคุมตรวจสอบโดยอธิบดีกรมสรรพสามิต ก่อนที่จะออกใบอนุญาตให้ผู้ทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเครื่องสุราไว้ในครอบครอง เป็นมาตรการที่จะควบคุมตรวจสอบเพื่อประโยชน์แก่สุขภาพอนามัยของประชาชน และเป็นมาตรการทางภาษีที่รัฐจะจัดเก็บภาษีกับผู้ทำสุราเพื่อเป็นรายได้แก่รัฐ เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลแต่เท่าที่จำเป็น ไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพ พระราชบัญญัติสุรามีผลบังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง จึงทำได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

กรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ เกี่ยวกับเสรีภาพทางวิชาการของบุคคล รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองเสรีภาพของบุคคลในทางวิชาการ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย และเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการ รัฐธรรมนูญได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษาอบรม การเรียนการสอน ตลอดจนการวิจัยว่า จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาอบรม ผู้เรียนผู้สอนและผู้ทำการวิจัยเอง และเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมด้วย จึงได้บัญญัติรับรองเสรีภาพในเรื่องดังกล่าว แต่การที่จะใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ วรรคสอง มิใช่ว่า จะกระทำได้อย่างกว้างขวางโดยไม่มีข้อจำกัด ซึ่งข้อนี้

ได้บัญญัติไว้ในตอนท้ายของมาตรา ๔๒ วรรคสองว่า ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้นการศึกษาอบรมหรือการวิจัย จะต้องคำนึงถึงหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนด้วย ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า สุราเป็นเครื่องดื่มที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและอาจมีผลกระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนด้วย จึงต้องมีมาตรการควบคุม โดยก่อนที่จะทำหรือผลิตสุราก็ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องเสียก่อน กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องการทำสุราและไวน์ เป็นเรื่องที่สามารถกระทบต่อสุขภาพอนามัยต่อประชาชน จะต้องได้รับการควบคุมหรือตรวจสอบจากกรมสรรพสามิตและต้องได้รับอนุญาตจากกรมสรรพสามิตเสียก่อน จึงจะนำเสนอและออกจำหน่ายได้ ถือว่าไม่เป็นการจำกัดสิทธิทางวิชาการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ แต่อย่างใด

สำหรับกรณีตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๒ นั้น เห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับโทษที่จะลงแก่บุคคลที่ฝ่าฝืนมาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๕ เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๓๒ ก็ย่อมไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญตามมาตราดังกล่าวด้วย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๒

นายอูระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ